

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: I. I.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Kamilem Fotrem, advokátem, se sídlem Božanovská 884/10, 193 00 Praha 9, proti **žalovanému: Magistrátu města Teplice, odbor správních činností**, se sídlem nám. Svobody 2/2, 415 95 Teplice, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

- I. Žaloba s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal, aby soud vydal rozsudek, v němž by buď určil, že zásah žalovaného ze dne 17.3.2014 spočívající ve sdělení, že žalobci k jeho žádosti nemůže vrátit řidičské oprávnění, ve spojení s předchozím počínáním žalovaného ve věci navrácení řidičského oprávnění, byl nezákonný, anebo alternativně určil, že zásah žalovaného ze dne 17.3.2014 byl nezákonný.

Žalobce v žalobě uvedl, že podáním ze dne 5.2.2014 se domáhal odstranění vad, jež měly vzniknout nezákonným postupem žalovaného, a které měly spočívat ve skutečnosti, že žalovaný žalobci navrátí řidičské oprávnění, třebaže pro to nebyl právní důvod. Žalobce se tak podáním ze dne 5.2.2014 domáhal, aby byl napraven nezákonný stav a následně mu bylo

vráceno řidičské oprávnění. Dle žalobce však žalovaný o jeho podání ze dne 5.2.2014 nerozhodl, když mu toliko neformálním dopisem ze dne 17.3.2014 (dále jen „sdělení žalovaného ze dne 17.3.2014“) sdělil, že ve svém dosavadním postupu neshledal žádné pochybení. Dle žalobce tak žalovaný o jeho žádosti nerozhodl zákonem předvídaným způsobem. Vzhledem k těmto okolnostem se žalobce následně musel obrátit na zdejší soud předmětnou žalobou, neboť dle jeho názoru nelze aprobovat dosavadní postup žalovaného, jenž svojí nečinností konzervuje nezákonný stav, jímž je přímo zasahováno do jeho práv.

Žalobce v žalobě dále uvedl, že v důsledku nabytí právní moci rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 21.6.2012, č.j. MgMT-SČ 018497/PŘ/836/2012/Lo (dále jen „rozhodnutí ze dne 21.6.2012“), kterým mu byl uložen i zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, pozbyl ke dni 20.7.2012 v souladu s ustanovením § 94a odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), řidičské oprávnění. Žalobce současně v návaznosti na toto rozhodnutí dosáhl celkového počtu 12 bodů v registru řidičů. Písemností žalovaného ze dne 9.8.2012, č.j. OSČ-ŘP/2012/BH-131/Pa, která byla označena jako Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení (dále jen „oznámení ze dne 9.8.2012“), bylo žalobci oznámeno dosažení hranice 12 bodů v registru řidičů. Žalobce následně proti provedenému záznamu bodů podal písemné námitky, přičemž řízení o těchto námitkách nebylo doposud pravomocně skončeno. Žalobce v tomto směru dále poznamenal, že s ohledem na ustanovení § 94a odst. 1 zákona o silničním provozu pozbyl své řidičské oprávnění, a to bez ohledu na podané námitky a od tohoto okamžiku se odvíjí doba, po kterou žalobce neměl řidičské oprávnění.

Žalobce následně uvedl, že v únoru 2013 podal žádost o navrácení řidičského oprávnění. Jeho žádosti bylo vyhověno, dle žalobce se tak však stalo neoprávněně, neboť řidičské oprávnění mu bylo vráceno v rozporu se zákonem. Žalobce má totiž za to, že navrácení řidičského oprávnění proběhlo v rozporu s ustanovením § 102 ve spojení s ustanovením § 123d odst. 2 zákona o silničním provozu, neboť nebyly splněny obě podmínky pro vrácení řidičského oprávnění. Jelikož je žalobce přesvědčen, že mu řidičské oprávnění nebylo vráceno v souladu se zákonem, domáhal se po žalovaném odstranění nezákonného stavu, což však žalovaný odmítá učinit. Dle žalobce je mu tímto postupem žalovaného bráněno, aby v souladu se zákonem nabyl řidičské oprávnění, jelikož již uplynula doba 12 měsíců od pozbytí jeho řidičského oprávnění v důsledku dosažení hranice 12 bodů. Dle žalobce je třeba za nastalé situace zdůraznit, že okolnost, že proti oznámení ze dne 9.8.2012 podal námitky, nemůže mít vliv na skutečnost, že řidičské oprávnění pozbyl, a proto s ohledem na tento fakt nelze na danou věc aplikovat běh lhůt, jenž je zakotvený v ustanovení § 123c odst. 3 ve spojení s ustanovením § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu.

Žalovaný předložil k výzvě soudu správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě. V tomto vyjádření chronologicky popsal relevantní události, jež se vztahují k projednávané věci. Uvedl, že dne 14.2.2013 uplynula žalobci doba 12 měsíců od zadržení jeho řidičského průkazu, pročež žalobci byla následně dne 18.2.2013 k jeho žádosti vrácena řidičská oprávnění dle ustanovení § 102 zákona o silničním provozu. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobci byl řidičský průkaz zadržen Policií České republiky, přičemž dle ustanovení § 118c odst. 3 zákona o silničním provozu se doba zadržení řidičského průkazu započítala do doby výkonu sankce zákazu řízení motorových, nevztahovalo se dle žalovaného v tomto případě na žalobce ustanovení § 102 odst. 3 písm. c), odst. 5 zákona o silničním provozu. Žalobce proto při podání žádosti o vrácení řidičských oprávnění nemusel doložit např. přezkoušení

z odborné způsobilosti atd., neboť od právní moci rozhodnutí ze dne 21.6.2012 neuplynul jeden rok. Z tohoto důvodu bylo dle žalovaného vrácení řidičských oprávnění žalobci v souladu se zákonem o silničním provozu. Skutečnost, že žalobce v důsledku nabytí právní moci rozhodnutí dosáhl 12 bodů, neměla dle žalovaného žádný vliv na jeho postup, neboť podání včasných námitek proti oznámení došlo k přerušení lhůty pro pozbytí řidičského oprávnění, přičemž toto řízení nebylo doposud skončeno.

Dále žalovaný ke svému sdělení ze dne 17.3.2014 uvedl, že s ohledem na skutečnost, že řízení o námitkách nebylo doposud nijak skončeno, čímž k pozbytí řidičských oprávnění žalobce zatím nedošlo, a proto nelze vyhovět žádosti žalobce o vrácení řidičského oprávnění. Žalovaný závěrem vyjádření doplnil, že dne 22.5.2014 vydal usnesení, č.j. MgM/04857/2014/ŘP/Ša, jímž řízení o žádosti žalobce z důvodu její zjevné právní nepřípustnosti dle ustanovení § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zastavil.

Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že s ohledem na ustanovení § 94a zákona o silničním provozu pozbyl svá řidičská oprávnění již v důsledku nabytí právní moci rozhodnutí ze dne 21.6.2012, pročež je přesvědčen, že na této skutečnosti nemůže ničeho změnit okolnost, že jednak dosáhl počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, a že jednak proti záznamu bodů v registru řidičů podal včasné písemné námitky. Dle žalobce je sice pravda, že dle ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno, nicméně v tomto případě nebylo možno zmíněnou právní normu aplikovat, neboť žalobce již před doručením oznámení ze dne 9.8.2012 pozbyl svá řidičská oprávnění ke dni 20.7.2012, tj. ke dni nabytí právní moci rozhodnutí ze dne 21.6.2012. Z tohoto důvodu se přerušení běhu lhůt dle ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu nemohlo na žalobce vztahovat, k čemuž žalobce ještě doplnil, že ustanovení § 94a zákona o silničním provozu je speciální normou k ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu, a tudíž má aplikační přednost. Závěrem žalobce doplnil, že řidičské oprávnění dosud drží bez právního důvodu a v rozporu se zákonem, což měl zapříčinit žalovaný svým nezákonným, nesprávným a neodborným postupem.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a právní zástupce žalobce nevyjádřil do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci, a proto se má za to, že souhlas udělil, když byl o uvedeném následku ve výzvě soudu výslovně poučen.

Předmětnou žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného soud posoudil podle části třetí třetího dílu hlavy druhé s. ř. s. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu se podle ustanovení § 82 odst. 1 s.ř.s. může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo dosaženo, domáhat ochrany proti takovému zásahu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Podle ustanovení § 87 odst. 1 s.ř.s. platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. V ustanovení § 87 odst. 2 s.ř.s. je pak zakotveno, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování,

zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Žalovaným je pak podle ustanovení § 83 s.ř.s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení zásah provedl.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že předmětná žaloba není důvodná.

Z předloženého správního spisu zjistil soud následující relevantní skutečnosti. Žalobci rozhodnutím ze dne 21.6.2012, jež nabylo právní moci dne 20.7.2012, byl mj. uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Jelikož byl žalobci při silniční kontrole dne 14.2.2012 dle ustanovení § 118c odst. 3 zákona o silničním provozu zadržen řidičský průkaz, započítala se žalobci do doby zákazu činnosti i doba zadržení jeho řidičského průkazu. Žalobci tak fakticky zákaz činnosti běžel od 14.2.2012 do 14.2.2013. Žalovaný následně oznámením ze dne 9.8.2012 žalobci sdělil, že v registru řidičů ke dni 20.7.2012 dosáhl hranice 12 bodů s tím, že proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů může podat písemné námitky. Žalobce písemností ze dne 12.8.2012 podal proti záznamu v registru řidičů písemné námitky. Tato skutečnost je zřejmá zejména z obsahu tohoto podání, které bylo jinak označeno jako Odvolání proti dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení. Řízení ve věci podané námitky bylo usnesením žalovaného ze dne 6.9.2012 dle ustanovení § 64 odst. 1 písm. e) správního řádu přerušeno do doby odstranění pochybností o oprávněnosti uložených sankcí. Předmětné řízení je nadále přerušeno. Žalobce se podáním ze dne 5.2.2014 obrátil na žalovaného s podnětem na prošetření postupu vedoucího k odstranění vad vzniklých nezákonným postupem žalovaného a žádost o vrácení řidičského oprávnění žalobci, neboť již uplynula doba 12 měsíců od jeho pozbytí. Na podání žalobce ze dne 5.2.2014 bylo posléze reagováno sdělením žalovaného ze dne 17.3.2014, v němž žalobce spatřuje nezákonný zásah ve smyslu ustanovení § 82 s.ř.s. Z obsahu podání žalovaného ze dne 17.3.2014 je zřetelné, že v něm žalovaný nejprve popsal skutkový stav dané věci, a následně jej právně vyhodnotil. Žalovaný ve sdělení ze dne 17.3.2014 především uvedl, že podáním písemných námitek proti záznamu bodů v registru řidičů došlo k přerušení lhůty pro pozbytí řidičského oprávnění, přičemž námitkové řízení nebylo doposud skončeno, pročez tedy nelze vyhovět žádosti žalobce o vrácení řidičského oprávnění. Žalovaný ve sdělení rovněž uvedl, že postupoval nejen v souladu se zákonem o silničním provozu, ale taktéž i v souladu se zájmy žalobce. Žalovaný posléze vydal usnesení ze dne 22.5.2014, č.j. MgM/04857/2014/ŘP/Ša, jímž řízení o žádosti žalobce, jež byla obsažena v jeho podání ze dne 5.2.2014, z důvodu její zjevné právní nepřipustnosti dle ustanovení § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu zastavil.

Jelikož žalobce podal žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, soud musel nejprve posoudit, zda sdělení žalovaného ze dne 17.3.2014 je vůbec možno považovat za zásah ve smyslu ustanovení § 82 s.ř.s.

O zásah ve smyslu ustanovení § 82 s.ř.s. se pojmově jedná pouze za předpokladu, že v žalobě tvrzeným jednáním by žalobce mohl alespoň potenciálně být přímo zkrácen na svých právech. To konkrétně znamená, že mezi napadeným zásahem a tvrzeným porušením práv musí existovat bezprostřední vztah (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.1.2007, č.j. 2 Aps 1/2006-80, publ. pod č. 1176/2007 Sb. NSS, a rozsudek ze dne 17.7.2007, č.j. 2 Aps 1/2007-58). Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3.6.2004, č.j. 2 Afs 17/2003-54, k definici zásahu uvedl, že: „*Jde o úkony neformální, pro které mohou a nemusí být stanovena pravidla, např. faktické pokyny (typicky v dopravě), bezprostřední zásahy (při ohrožení, při demonstraci, příkazy ke zjednání nápravy), zajišťovací úkony atd.;*

tedy obecně úkony, které nejsou činěny formou rozhodnutí, ale přesto jsou závazné pro osoby, vůči nimž směřují, a ty jsou povinny na jejich základě něco konat, nějaké činnosti se zdržet nebo nějaké jednání strpět, a to na základě jak písemného, tak i faktického (ústního či jinak vyjádřeného) pokynu či příkazu.“ Nejvyšší správní soud se k povaze zásahu správního orgánu rovněž vyjádřil v usnesení rozšířeného senátu ze dne 16.11.2010, č.j. 7 Aps 3/2008, publ. pod č. 2206/2011 Sb. NSS, když uvedl, že: „... zásahová žaloba chrání proti jakýmkoli jiným aktům či úkonům veřejné správy směřujícím proti jednotlivci, **kteřé jsou způsobilé zasáhnout sféru jeho práv a povinností** a které nejsou pouhými procesními úkony technicky zajišťujícími průběh řízení. Nemusí jít nutně o akty neformální povahy či jen o faktické úkony, nýbrž i o jakékoli jiné konání či opomenutí konat, nelze-li je podřadit pod pojem rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. Zásahem proto může být i nezákonná nečinnost spočívající v neučinění nějakého úkonu jiného než rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s.“

V návaznosti na predestinované skutečnosti je dle soudu možno shrnout, že za zásah lze dle ustanovení § 82 s.ř.s. považovat toliko takový úkon správního orgánu, jenž se v právní sféře adresáta **skutečně projeví**. Musí se proto jednat o takový úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva a povinnosti příslušného adresáta tohoto úkonu. V nyní posuzovaném případě soud s přihlédnutím k definičním znakům zásahu, jak byly stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, dospěl soud k závěru, že sdělení žalovaného ze dne 17.3.2014 nenaplnuje shora zmíněné definiční znaky zásahu. Je tomu tak zejména z důvodu, že předmětné sdělení se dle názoru zdejšího soudu nijak, neprojevilo v právní sféře žalobce. Sdělení žalovaného ze dne 17.3.2014 tak nepředstavuje zásah ve smyslu ustanovení § 82 s.ř.s.

Dle ustanovení § 94a odst. 1 zákona o silničním provozu platí, že: „*Držitel řidičského oprávnění pozbývá řidičské oprávnění dnem právní moci rozhodnutí, kterým mu byl soudem uložen trest nebo příslušným správním úřadem uložena sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel.*“

Dle ustanovení § 102 odst. 1 zákona o silničním provozu platí, že: „*Po výkonu trestu nebo sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel rozhodne o vrácení řidičského oprávnění příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností na žádost osoby, která pozbyla řidičské oprávnění podle § 94a.*“ V odstavci 5 tohoto ustanovení je taktéž uvedeno, že: „*Pokud ode dne právní moci rozsudku nebo rozhodnutí, jímž došlo k uložení trestu nebo sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, trestu uplynul více než jeden rok, musí žadatel prokázat zdravotní a odbornou způsobilost.*“

V ustanovení § 118c odst. 3 zákona o silničním provozu je uvedeno, že: „*Doba zadržení řidičského průkazu se započítává do doby výkonu sankce nebo trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, pokud byla tato sankce nebo tento trest řidiči uložen za skutek, za který mu byl zadržen řidičský průkaz.*“

Dle ustanovení § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu platí, že: „*Řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.*“

Dle ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silniční dopravě platí, že: „*Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto*

skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.“ V odstavci 5 téhož ustanovení je dále uvedeno, že řidič, který pozbyl odbornou způsobilost podle odstavce 3, je povinen výzvu podle odstavce 3 splnit.

*Dle ustanovení § 123d odst. 1 zákona o silničním provozu platí, že: „Řidič, který podle § 123c odst. 3 pozbyl řidičské oprávnění, je oprávněn požádat o vrácení řidičského oprávnění **nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění podle § 123c odst. 3.**“ Dle odstavce 2 tohoto ustanovení platí, že: „Byl-li řidiči za přestupek nebo trestný čin, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení, na základě kterého dosáhl celkového počtu 12 bodů, uložen trest nebo sankce zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, je řidič oprávněn požádat o vrácení řidičského oprávnění **nejdříve po vykonání trestu nebo sankce zákazu činnosti, pokud je uložena doba zákazu činnosti delší než doba podle odstavce 1.**“ A konečně v odstavci 3 tohoto ustanovení je taktéž uvedeno, že: „Žádost o vrácení řidičského oprávnění podává žadatel písemně u příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Podmínkou vrácení řidičského oprávnění je prokázání, že se žadatel podrobil přezkoušení z odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu a dále předložení posudku o zdravotní způsobilosti včetně dopravně psychologického vyšetření. Pro vrácení řidičského oprávnění platí přiměřeně § 101.“*

*V ustanovení § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu je stanoveno, že: „Podá-li řidič námitky proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, **běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci.**“*

V dané věci je předmětem sporu skutečnost, zda žalobce dne 20.7.2012, kdy nabylo právní moci rozhodnutí ze dne 21.6.2012, pozbyl řidičské oprávnění nejen z důvodu tohoto rozhodnutí vydaného dle ustanovení § 94a odst. 1 zákona o silničním provozu, ale že tento den rovněž pozbyl řidičské oprávnění i dle bodového systému, neboť na základě rozhodnutí ze dne 21.6.2012 dosáhl dne 20.7.2012 v registru řidičů hranice 12 bodů. Na tomto závěru není dle žalobce způsobilá cokoliiv změnit ani okolnost, že po doručení oznámení ze dne 9.8.2012 podal proti záznamu v registru řidičů včasné písemné námitky. Dle žalobce totiž za daného stavu není možné aplikovat ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu, jímž by došlo k přerušení běhu k pozbytí řidičského oprávnění, neboť žalobce již před tím dne 20.7.2012 pozbyl řidičské oprávnění. Žalobce má tak za to, že k přerušení běhu lhůt pro pozbytí řidičského oprávnění nedošlo, neboť žalobce pozbyl řidičské oprávnění ještě před tím, než k přerušení vůbec mohlo dojít.

Soud má za to, že tento právní názor žalobce není správný. Dle soudu je totiž nezbytné nejprve poukázat na skutečnost, že zákon o silničním provozu předpokládá dvě typově odlišné situace, kdy řidič může pozbyt řidičské oprávnění. První z nich je obsažena v ustanovení § 94a odst. 1 tohoto zákona, dle něhož řidič **pozbývá řidičské oprávnění dnem právní moci rozhodnutí**, kterým mu byla uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Dle tohoto ustanovení tedy řidič pozbývá řidičské oprávnění výhradně na základě rozhodnutí správního orgánu vydaného ve správním řízení. Jedná se zpravidla o situaci, kdy se řidič dopustil závažného přestupku.

Dle druhé presumované situace (viz ustanovení § 123c zákona o silničním provozu) řidič naopak pozbývá řidičské oprávnění přímo ze zákona, tj. bez nutnosti uskutečnit správní řízení, na dobu jednoho roku, a to v důsledku dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů v bodovém hodnocení, tj. 12 bodů. Dle ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu **řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím pěti pracovních dnů po doručení oznámení o dosažení 12 bodů a provedení záznamu v registru řidičů.** To vše samozřejmě za předpokladu, že proti záznamu nejsou včas podány písemné námitky.

Soud v tomto směru musí taktéž poukázat mj. i na obecnou část důvodové zprávy k zákonu č. 411/2005 Sb., a to konkrétně na část II. bod 4), kde jsou jednak popsány principy nově zaváděného bodového systému, a jednak je tam též uvedena situace, kdy je řidiči **uložena sankce zákazu činnosti** (v jejímž důsledku řidič pozbyl řidičské oprávnění), která je řidiči uložena **v souběhu se situací**, kdy řidič vedle toho **pozbyl řidičského oprávnění i dle bodového systému.** V důvodové zprávě bylo totiž uvedeno, že: „*Důsledkem dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů, tj. 12 bodů je pozbytí odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel (zákon používá termín pozbytí „odborné způsobilosti“, protože jde o legislativní zkratku zavedenou v ustanovení § 90 odst. 1 zákona, které není předmětem této novely) a tím i pozbytí řidičského oprávnění. Obojí pozbude řidič přímo ze zákona, tedy bez nutnosti vést o těchto důsledcích správní řízení. ... Ustanovení § 123d upravuje podmínky vrácení řidičského oprávnění. Podmínkou vrácení je podrobení se přezkoušení z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel. Jde o obvyklé podmínky stanovené pro vrácení řidičského oprávnění i v zahraničních právních úpravách. Přezkoušení se provádějí podle zvláštního zákona, kterým je zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, jehož přímá novela je součástí návrhu. O vrácení řidičského oprávnění může žadatel požádat až po uplynutí jednoho roku, na který toto oprávnění ze zákona pozbývá. Byla-li však řidiči uložena sankce nebo trest zákazu činnosti, která je v souběhu s pozbytím řidičského oprávnění podle bodového systému, může řidič požádat o vrácení řidičského oprávnění až po výkonu této sankce nebo trestu. Byla-li sankce nebo trest zákazu činnosti uložen na dobu kratší, než jeden rok, pokračuje řidiči, po výkonu této sankce nebo trestu administrativní důsledek pozbytí řidičského oprávnění podle bodového systému.“*

Dle soudu zákon o silničním provozu předpokládá situaci, že řidič může pozbýt řidičské oprávnění na základě pravomocného rozhodnutí vydaného správním orgánem, jímž bude uložen zákaz činnosti, a následně v důsledku tohoto rozhodnutí může pozbýt řidičské oprávnění i podle bodového systému. Počátky dob, od nichž řidič pozbývá řidičské oprávnění, se určují nezávisle na sobě. Jedná se tak o dva odlišné případy s vlastní právní úpravou pozbytí řidičského oprávnění. Tyto dva případy mají sice shodný negativní následek pro řidiče, nicméně příčina tohoto následku je vždy odlišná. Z tohoto důvodu je dle soudu zjevné, že tyto dvě předpokládané situace mohou ale nemusí souběžně existovat vedle sebe. To mj. znamená, že pokud je řidiči správním rozhodnutím uložen trest zákazu činnosti, v jehož důsledku pozbyl řidičské oprávnění, a pokud souběžně s tímto rozhodnutím pozbyl řidič řidičské oprávnění i dle bodového systému, je třeba před případným vrácením řidičského oprávnění vykonat obě tyto sankce, a to nezávisle na sobě. Pokud řidič spáchá závažný dopravní přestupek, za který je mu uložen zákaz činnosti a navíc jeho řidičská historie je taková, že se již v minulosti dopouštěl protiprávního jednání, dochází ke ztrátě řidičského oprávnění ze dvou titulů.

Správnost této úvahy soudu podtrhuje zejména skutečnost, že počátek výkonu těchto sankcí je v zákoně o silničním provozu upraven zcela odlišně, což je pro posuzovanou věc klíčové hledisko. Výkon těchto sankcí totiž počíná běžet při splnění odlišných podmínek. K tomuto soud doplňuje, že i podmínky, které je třeba splnit pro vrácení řidičského oprávnění, jsou jednak upraveny v různých ustanoveních zákona o silničním provozu, a jednak jsou tyto podmínky částečně odlišné, když zejména podmínkou pro vrácení řidičského oprávnění pozbytého v důsledku bodového systému je kromě jiného i předložení dopravně psychologického vyšetření.

S ohledem na uvedené skutečnosti proto dle soudu nelze aprobovat závěr žalobce, že ustanovení § 94a odst. 1 zákona o silničním provozu, pokud je s poukazem na toto ustanovení vydáno správní rozhodnutí, jímž řidič pozbyl řidičské oprávnění, se tímto dostává do vztahu speciality k ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu, pročež má aplikační přednost. Soud má za to, že obě předmětná ustanovení jsou ve vzájemně rovném postavení, kdy se mezi nimi rozhodně neaplikuje princip speciality, resp. subsidiarity. Ze samotného textu zákona o silničním provozu, jakož ani z důvodové zprávy, nelze dle soudu dovodit, že by v případě aplikace ustanovení § 94a odst. 1 zákona o silničním provozu bylo následně s přihlédnutím k principu speciality vyloučeno užití ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu. Soud v tomto směru zdůrazňuje, že **řidič může pozbyt řidičské oprávnění dle bodového systému výhradně jen za podmínek zakotvených v ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu** – zákon *a contrario* nepřipouští jiný pozbytí řidičského oprávnění dle bodového hodnocení. Proto skutečnost, že řidič pozbyl řidičské oprávnění na základě rozhodnutí dle ustanovení § 94a odst. 1 zákona o silničním provozu, na jehož pokladě dosáhl v registru řidičů hranice 12 bodů, nemůže znamenat, že by řidič bez dalšího současně pozbyl řidičské oprávnění i dle bodového systému.

Soud dále neshledal důvodnou námitku žalobce, že mu byl žalovaným neoprávněně vrácen řidičský průkaz. Pro posuzovanou věc je rozhodné, že žalobci byl při silniční kontrole dne 14.2.2012 Policií České republiky zadržen řidičský průkaz. Dle ustanovení § 118c odst. 3 zákona o silničním provozu se doba zadržení řidičského průkazu započítá do doby výkonu sankce. Rozhodnutím žalovaného ze dne 21.6.2012 byl žalobci uložen zákaz činnosti na dobu 12 měsíců a s ohledem na skutečnost, že do doby výkonu tohoto zákazu se započítala i doba, po kterou mu byl zadržen řidičský průkaz Policií České republiky, tento zákaz uplynul již dne 14.2.2013. Žalobce si proto následně žalobce mohl požádat o vrácení řidičského oprávnění. Jelikož ode dne právní moci rozhodnutí ze dne 21.6.2012 do konce uplynutí výkonu uložené sankce spočívající v zákazu činnosti neuplynul více než jeden rok, nebyl žalobce s ohledem na ustanovení § 102 odst. 5 zákona o silničním provozu povinen prokázat zdravotní a odbornou způsobilost. Pokud tedy žalovaný vyhověl žádosti žalobce a dne 18.2.2013 mu vrátil řidičský průkaz, nelze takovému postupu žalovaného cokoliv vytknout.

Žalovaný při vrácení řidičského průkazu žalobci nebyl současně omezen ani tím, že žalobce ke dni 20.7.2012 v registru řidičů dosáhl počtu 12 bodů. Žalobce sice ke dni 20.7.2012 v registru řidičů dosáhl hranice 12 bodů, nicméně tato samotná okolnost bez přistoupení dalších skutečností předvídaných ustanovením § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu automaticky neznamená, že by žalobce pozbyl řidičské oprávnění i dle bodového systému. To může pozbyt jen tehdy, uplyne-li pět pracovních dnů ode dne oznámení dosažení hranice 12 bodů. V projednávané věci žalobce podal proti záznamu v registru řidičů písemné námitky. Jelikož však o těchto námitkách nebylo žalovaným prozatím jakkoliv rozhodnuto,

měla a má tato skutečnost za následek, že **na žalobce je třeba stále nahlížet jako na osobu**, jež sice dosáhla hranice 12 bodů v registru řidičů, avšak v důsledku podání písemných námitek, o nichž nebylo rozhodnuto, **doposud nepozbyla řidičské oprávnění ve smyslu ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu**. Dle soudu je v této souvislosti nezbytné vždy důsledně odlišovat, na základě jaké právní skutečnosti řidič pozbyl řidičské oprávnění.

Výše uvedené lze shrnout následovně. Žalobce na základě nabytí právní moci rozhodnutí ze dne 21.6.2012 ke dni 20.7.2012 pozbyl řidičské oprávnění, nikoliv však na základě skutečnosti, že dne 20.7.2012 v důsledku nabytí právní moci tohoto rozhodnutí zároveň ve registru řidičů dosáhl hranice 12 bodů. Jelikož žalobce následně podal proti záznamu bodů v registru řidičů včasné písemné námitky, došlo tímto dle ustanovení § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu k přerušení běhu lhůt spojených s pozbytím řidičského oprávnění. Tímto procesním krokem žalobce dočasně odvrátil negativní následek spojený se záznamem 12 bodů v registru řidičů, v důsledku čehož **žalobce ještě nepozbyl řidičské oprávnění z tohoto důvodu**.

Jelikož žalobce řidičské oprávnění zatím nepozbyl, logicky z toho vyplývá, že žádosti žalobce o vrácení řidičského oprávnění nemohlo být vyhověno, neboť prvotním předpokladem pro navrácení řidičského oprávnění je jeho pozbytí. Proto je z podstaty věci vyloučeno, aby se žalobce mohl úspěšně domáhat vrácení řidičského oprávnění. Za daného stavu věci nelze žádost žalobce vyhodnotit jinak, než že se jedná o předčasnou žádost. V tomto směru je vhodné připomenout, že žalovaný může nakonec písemné námitky shledat oprávněnými. V takovém případě by žalovaný provedl opravu záznamu v registru řidičů, takže žalobce by s ohledem na tuto skutečnost nedosáhl hranice 12 bodů, čímž by tato žádost zcela ztratila na významu.

V návaznosti na shora zmíněné lze dle soudu konstatovat, že sdělení žalovaného ze dne 17.3.2014 nelze vůbec považovat za zásah ve smyslu ustanovení § 82 s.ř.s. Soud má za to, že žalovaný tímto sdělením, kde pečlivě popsal skutkový stav, na nějž správně aplikoval příslušnou právní úpravu zákona o silničním provozu, když žalobci současně dostatečně zřetelně osvětlil, z jakých důvodů není možno jeho žádosti o vrácení řidičského oprávnění vyhovět, nijak negativně nezasáhl do právní sféry žalobce, natož pak nezákonně. V důsledku tohoto sdělení právní postavení žalobce nedoznalo žádné změny. Předmětné sdělení proto nelze vykládat takovým způsobem, že by mohlo jakkoliv představovat přímý zásah do práv žalobce. K tvrzenému zásahu do práv žalobce tak vůbec nedošlo.

Jelikož podmínky pro přiznání ochrany dle ustanovení § 82 a násl. s.ř.s. nebyly v posuzované věci splněny, nezbylo soudu jinak, než žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného jako nedůvodnou podle ustanovení § 87 odst. 3 s.ř.s. ve výroku rozsudku ad I. zamítnout.

Soud současně v souladu s ustanovení § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný náhradu nákladů řízení neuplatnil a navíc mu žádné náklady nad rámec úřední činnosti ani nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 1. října 2014

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová